

Theorie

Zinnen bestaan uit zinsdelen. Het werkwoordelijk gezegde (wg) is zo'n zinsdeel. Het werkwoordelijk gezegde bestaat uit **alle werkwoorden** in de zin. Soms is dat maar één woord, dan is dat ook automatisch de *persoonsvorm*. De persoonsvorm is namelijk altijd een werkwoord en hoort dus bij het werkwoordelijk gezegde. Vaak staan er, naast de persoonsvorm, meer werkwoorden in een zin. Het werkwoordelijk gezegde zegt wat iemand *doet* of *overkomt*.

Zoek altijd eerst de persoonsvorm en kijk daarna of er nog meer werkwoorden in de zin staan:

Wij **hebben** gisteren samen die film **gekeken**.

In bovenstaande zin is *hebben* de persoonsvorm en *gekeken* is ook een werkwoord, dus het werkwoordelijk gezegde in deze zin is: *hebben gekeken*.

Ik **zou** graag een mooie sporttas **willen hebben**.

In bovenstaande zin is *zou* de persoonsvorm en *willen* en *hebben* zijn ook werkwoorden, dus dit werkwoordelijk gezegde bestaat uit **drie** werkwoorden: *zou willen hebben*.

Bij **splitbare werkwoorden** horen beide delen van het werkwoord bij het werkwoordelijke gezegde. Kijk maar naar het volgende voorbeeld:

De docent **kijkt** de toetsen snel **na**.

De persoonsvorm is *kijkt*, maar *na* hoort bij het werkwoord *nakijken*, dus het werkwoordelijk gezegde is: *kijkt na*.

Werkwoordelijke gezegde met 'te' en 'aan het'

Als de woordjes **te** en **aan het** direct vóór een werkwoorden staan, horen ze bij het werkwoordelijk gezegde. Kijk maar naar de volgende voorbeelden:

Aan de waslijn hingen onze natte handdoeken te drogen.

pv = *hingen*

wg = *hingen te drogen*

Onze trainer was de sterkste opstelling aan het bedenken.

pv = *was*

wg = *was aan het bedenken*

Werkwoordelijke gezegde met 'zich'

Bij sommige werkwoorden hoort altijd een **wederkerend voornaamwoord**. Een wederkerend voornaamwoord is een voornaamwoord waar het werkwoord niet zonder kan. Bijvoorbeeld:

*Hij vergist **zich** of Ik vergis **me***

Deze voornaamwoorden verwijzen naar het onderwerp in de zin. Wanneer je het wederkerend voornaamwoord niet weg kan laten of kan vervangen door een ander woord, dan moet het bij het werkwoordelijk gezegde komen te staan.